

els camperols i el problema nacional

celestí martí salvat

Un moviment d'emancipació nacional, per a triomfar de l'opressió imperial i colonial, ha d'ésser profundament popular, profundament sentit per la comunitat nacional oprimida, talment que les seves manifestacions nacionals i les seves accions reivindicatives no puguin ésser menyspreades per les forces dominants de l'Estat Opressor.

El poble català té tots els elements necessaris constitutius d'una nacionalitat: l'idioma, el territori, l'economia i la cultura, definidors d'una comunitat que amb els esmentats elements constitueix un conjunt humà estable.

Però en el si d'aquesta comunitat cal cercar-hi la classe pagesa com a classe indispensable per a tot moviment d'alliberament nacional. El camperol, històricament lligat a la terra per l'aïllament en què es troba, té una visió del món ancorada en tot allò que l'envolta, es familiaritza

més amb el seu poble com a comunitat. L'absorbeix la seva condició d'individu subdesenvolupat degut al seu nivell de vida, que no té cap relació amb l'esforç diari que realitza. El pagès és qui millor conserva les tradicions que ens parlen de desfetes o de victòries, qui conserva la puresa de l'idioma, les cançons, les danses: per això és el factor més estable de la nació.

No és pas desarrelant-lo del lloc natural d'existència que s'enforteix el sentiment nacional. Això no vol dir que per mantenir-lo establert en els seus llocs d'origen se l'hagi de tenir en condicions permanents de subdesenvolupament; al contrari, per fixar-lo al lloc que l'ha vist néixer cal redimir-lo de la condició de pària en què es troba tot agricultor. I per això, enllà de la qüestió dels mitjans de subsistència del camperol, s'ha d'entendre que com a membre d'una comunitat cal que tingui mitjans de desplaçament adequats

per a cercar fora de la vila tot el que li manqui, siguin elements culturals, esportius o econòmics. Cal mantenir en els llocs de naixença la pagesia, no aïllant-la sinó reforçant-li els mitjans de vida, per assolir un creixement harmoniós de l'economia rural, creant-hi llocs de treball complementaris de les activitats agrícoles.

Amb aquesta visió de futur del món rural és inexcusable dirigir una especial atenció al jovent. Cal trencar el costum que el jove només pot tenir una certa independència econòmica amb la desaparició dels pares, que és quan entra en possessió dels béns i en pot disposar lliurement bo i aplicant uns mètodes més moderns de conreu, quan pot disposar del vot del pare, "el soci" de la cooperativa, per a fer sentir la seva veu. Cal que els pagesos d'edat deixin la iniciativa dels conreus a les noves generacions i que les ajudin econòmicament. El més apte, el jove, porta noves concepcions tècniques i de treball cooperatiu i col·lectiu. Això és necessari no tan sols perquè el camperol sàpiga adaptar-se millor a les noves concepcions econòmico-laborals, sinó perquè resti al lloc d'origen i continuï essent un puntal bàsic de la nostra vida comunitària. Per a reeixir en una tasca semblant cal tenir ben clar que no s'ha de mantenir separada la pagesia de l'actual progrés industrial, sinó que se li han de dur els mitjans necessaris de cultura, una constant formació professional, les millors tècniques productives i informació sobre els mercats nacionals i forans.

Es clar que canviar les tècniques de producció agrària, a més a més de canviar certes rutines, significa l'abandó de petites terres no rendibles, la possessió de terres de dimensions adequades als cultius i maquinàries que hi estan destinades. Aconseguir això vol dir transformar molts sistemes de cultiu avui familiars, sense desarrelar les poblacions rurals del seu hàbitat natural, sense crear més ciutats monstruoses, ans al contrari aportant indústries complementàries on la pagesia pugui conservar un lloc de treball.

En canvi, la pagesia d'altres pobles és la reserva, la infanteria, per a mantenir els privilegis de la classe dominant. I no és estrany que al camperol immigrant, secularment oprimint i mantingut en la ignorància i en la misèria, amb segle d'explotació feudal que encara avui no ha variat gaire, se li faci difícil de creure que la lluita de la pagesia i de la majoria dels altres sectors populars, assumida fins i tot per certes zones de la burgesia, per conquerir les llibertats

nacionals, no sigui un atac a la seva pròpia Terra, a la terra del terratinent que el manté dins de la ignorància perquè sigui difícilment mobilitzable en combats per causes d'emancipació, pròpies o universals.

L'Estat Opressor envia sovint a les nacions oprimides més desenvolupades, com en els casos de Catalunya o el País Basc, el sobrant de mà d'obra, desculturalitzada, empesa per la misèria, a resoldre els seus problemes de supervivència, amb l'esperança que sigui un element de disgregació per a la nació receptora.

Es cert que la burgesia capitalista de la nació receptora explota aquesta massa pagesa immigrada, sense formació professional, per a feines que els obrers de les nacions receptores ja no volen fer, de mal pagades i degradants o insalubres, al mateix temps que restableix un nou equilibri en la llei de l'oferta i la demanda de mà d'obra, limitant així una possible conflictivitat per reivindicacions salarials.

Malgrat que aquesta pagesia de l'Estat Opressor que es llança a la recerca de treballs més remunerats es trobi després amb condicions d'hàbitat inadmissibles, deslligada del poble que l'acull per la separació d'una cultura diferent, resol momentàniament el problema immediat de la seva existència i millora la condició de vida que tenia.

Cal, d'una forma continuada, treballar a fer comprendre a l'immigrant que una cosa és la situació política i social existent en el seu país que l'obliga a abandonar la seva terra, els seus costums, la seva família, els seus amics, per la tirania de les formes socials dominants, i una altra cosa són les dificultats que troba per a assimilar les condicions econòmiques i culturals diferents del país que l'acull. I que precisament aquesta diferència ve del fet que el país que l'ha acollit ha realitzat la seva revolució agrària i àdhuc industrial conjuntament amb la lluita per les llibertats nacionals, mentre que en el país d'origen del camperol no s'ha realitzat la revolució agrària que l'alliberi de l'esclavatge i, en canvi, se l'ha utilitzat com a força de xoc per oprimir les altres nacionalitats.

L'immigrant que compregui aquesta manipulació de què ha estat víctima comprendrà que el seu deure és ajudar a l'alliberament de la nació oprimida, lluitant alhora contra les classes dominants d'aquesta nació.